10/07/2019

Η Πέτρα ήταν ένα πρόωρο μωρό: Μπορεί ποτέ το 1% να γίνει 100%;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πρόωρο κοριτσάκι μεγαλώνει φυσιολογικά, ενώ της δίνονταν λιγότερες από 1% πιθανότητες επιβίωσης.

Η Πέτρα Κίρκενταλ ήταν ένα πρόωρο μωρό.

Ήταν φθινόπωρο του 2015. Η δασκάλα Στέισυ Κίρκενταλ (Staycie Kirkendall) και ο σύζυγός της Ρόμπι (Robbie) ήταν τόσο χαρούμενοι γιατί περίμεναν το πρώτο τους παιδί. Ήταν ήδη παντρεμένοι εδώ και τρία χρόνια και ήταν προετοιμασμένοι από καιρό να ξεκινήσουν την οικογένειά τους. Η Στέισυ είχε ήδη κάποιες πρώιμες επιπλοκές, όπως αιμορραγίες, αλλά το ζευγάρι δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι στον ορίζοντα υπήρχε μια ακόμη δυσκολότερη επιπλοκή που θα έκανε τους γιατρούς να της προτείνουν την άμβλωση. Το ζευγάρι αρνήθηκε την έκτρωση και

αυτό που ακολούθησε δεν ήταν τίποτα λιγότερο από ένα θαύμα γι’ αυτούς και για το πρόωρο μωρό τους.

«Πήγα για το τακτικό μου ραντεβού όταν ήμουν 16 εβδομάδων έγκυος και δεν υπήρχε καθόλου αμνιακό υγρό», δήλωσε η Στέισυ στο Live Action News. «Η γιατρός μου και εγώ μιλήσαμε για το τι είχε πιθανότατα συμβεί την προηγούμενη εβδομάδα και θυμήθηκα πως είχα δει αρκετές φορές να αναβλύζουν υγρά από το σώμα μου. Δεν κατάλαβα ότι ήταν αυτό το φαινόμενο που δημιούργησε το πρόβλημα. Η γιατρός με ενημέρωσε ότι η πρόγνωση για τη πρόωρη ρήξη των υμένων είναι εξαιρετικά κακή».

Δύο μέρες αργότερα, η Στέισυ παραπέμφθηκε σε έναν νεογνολόγο, ο οποίος επιβεβαίωσε αυτό που η Στέισυ ονομάζει «τον χειρότερο εφιάλτη μας».

Δεν βρέθηκε καθόλου αμνιακό υγρό και ο ειδικός έδωσε στο αγέννητο κοριτσάκι μας μόνο 1% πιθανότητα επιβίωσης. Αν το μωρό κατάφερνε να επιβιώσει, ο γιατρός προέβλεψε ότι οι πνεύμονές της πιθανότατα δεν θα είχαν αναπτυχθεί σωστά και τα άκρα της δεν θα ήταν σε θέση να κάνουν πλήρη έκταση, αφού οι μύες της δεν είχαν χώρο να τεντωθούν μέσα στη μήτρα. Επειδή οι πνεύμονες δεν θα αναπτύσσονταν, το μωρό τους πιθανότατα δεν θα μπορούσε να πάρει την πρώτη ανάσα του.

«Οι επιλογές που μου δοθήκαν», είπε η Κίρκενταλ, «ήταν είτε να κάνω έκτρωση, είτε να περιμένω μέχρι να πεθάνει μόνο του το μωρό μου. Η γιατρός μου είπε ότι θα μπορούσα εύκολα να τερματίσω αυτή την εγκυμοσύνη και να προσπαθήσω ξανά για άλλο μωρό. Μου έδωσαν ωστόσο το δικαίωμα της επιλογής και μου είπαν θα στηρίξουν όποια απόφαση λάβουμε με το σύζυγό μου. Θα τονίσω πως είμαι ευγνώμων που οι γιατροί μας δεν ήταν τόσο σκληροί και κρύοι όσο πολλοί άλλοι από τους γιατρούς που αντιμετωπίζουν γυναίκες στην κατάσταση μου. Νιώθω πολύ συμπόνια για αυτούς τους γιατρούς και κατανοώ ότι σύμφωνα με τον νόμο πρέπει να πουν ότι υπάρχει η επιλογή της άμβλωσης. Αλλά αυτή η επιλογή δεν ήταν για μας».

Το ζευγάρι επέλεξε τη ζωή για το μωρό και οι γιατροί τους είπαν ότι θα έπρεπε να παρακολουθούν στενά τη Στέισυ και το κοριτσάκι στη μήτρα, καθώς περίμεναν το μωρό να πεθάνει. Οι γιατροί εξέφρασαν επίσης την ανησυχία τους ότι μπορεί να εμφανιστεί μια λοίμωξη που θα προκαλέσει σηψαιμία στην Κίρκενταλ, ασκώντας έμμεσα πίεση σε αυτήν να το γεννήσει όσο γίνεται πιο γρήγορα.

«Το να συνεχίσουμε την εγκυμοσύνη ήταν μια απόφαση που μας φόβιζε πολύ, παρόλο που γνωρίζαμε ότι αυτή ήταν η μόνη σωστή επιλογή για εμάς», εξήγησε η Στέισυ. «Υπήρχε ο κίνδυνος να οδηγηθώ σε σηπτικό σοκ, εάν αναπτυσσόταν μια λοίμωξη. Ήταν πραγματικά δύσκολο για τον σύζυγό μου και για

εμένα, αλλά ποτέ δεν αμφισβητήσαμε την απόφασή μας να συνεχίσουμε την εγκυμοσύνη. Είχα εμπιστοσύνη στους γιατρούς μου και είχα επίσης την πεποίθηση ότι ο σύζυγός μου θα ήταν σε θέση να λάβει τις σωστές αποφάσεις αν κάποια στιγμή δεν θα μπορούσα εγώ».

Η Στέισυ είπε ότι η υποστήριξη από το δικό της κύκλο ανθρώπων, αλλά και η υποστήριξη που βρήκε από την online ομάδα υποστήριξης PPROM (Preterm Premature Rupture Of Membranes – Πρώιμη Πρόωρη Ρήξη των Μεμβρανών) τη βοήθησαν να ξεπεράσει τη δυσκολότερη στιγμή της ζωής της. Ακούγοντας τις ιστορίες άλλων γυναικών που είχαν περάσει από την ίδια κατάσταση, δυνάμωσαν οι ελπίδες της για το κοριτσάκι της.

«Είχαμε ένα χείμαρρο υποστήριξης από την οικογένειά μας. Ακόμη και οι μαθητές μου και οι γονείς τους ήταν πολύ υποστηρικτικοί», είπε. «Ήταν σαν να ήταν το μωρό μας ένα πολύ αγαπημένο μέλος της κοινότητάς μας, ακόμη πριν να γεννηθεί. Δεν είχαμε κανέναν δικό μας που να μας έδινε δυσάρεστες προοπτικές, αλλά οι πιο επιφυλακτικοί εξακολουθούσαν να είναι οι γιατροί. Δεν έπαυαν ωστόσο να μας υποστηρίζουν, κάτι που δεν είναι τόσο αναμενόμενο για τους γιατρούς, οι οποίοι συνήθως προσπαθούν να προωθήσουν τον τερματισμό μιας εγκυμοσύνης εάν ένα μωρό δεν είναι 100% τέλειο, σύμφωνα με τα πρότυπά τους».

Η υποστήριξη που λάμβανε η Στέισυ από τους φίλους και τις ομάδες υποστήριξης ήταν πολλές και από ανέλπιστα μέρη. «Ήταν ο πιο δύσκολος χρόνος στη ζωή μου», ομολογεί η ίδια. «Ο διευθυντής μου ήταν σπουδαίος και μου επέτρεψε να διδάσκω καθιστή, οπότε είχα πολύ λιγότερη σωματική δραστηριότητα. Ήταν τρομακτικό να πηγαίνω καθημερινά στην εργασία μου και να φοβάμαι πως μπορεί κάθε στιγμή να αρχίσει ο τοκετός. Ένιωθα όμως τη μεγάλη υποστήριξη από την κοινότητά μας, ενώ είχαμε και πολλούς ανθρώπους να προσεύχονται για μας».

Για οκτώ εβδομάδες, η Στέισυ συνέχισε να επισκέπτεται τους γιατρούς οι οποίοι ανησυχούσαν βλέποντάς την να επανέρχεται για εξετάσεις, ενώ υπέθεταν συνεχώς ότι θα είχε χάσει το μωρό. Το αμνιακό της υγρό μπόρεσε κάπως να παραχθεί ξανά, αν και σε περιορισμένη ποσότητα, που ήταν όμως αρκετή, ώστε να χαρακτηριστεί ως φυσιολογική. Κατόπιν και ενώ η Στέισυ βρισκόταν στις 24 εβδομάδες κύησης, τα νερά της έσπασαν και πάλι.

Η Στέισυ μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο, μια ώρα μακριά από το σπίτι της, όπου παρέμεινε για ένα μήνα. Στο τέλος του μήνα αυτού, εμφάνισε μια λοίμωξη που ονομάζεται χοριααμνιονίτιδα, συγκεκριμένα στις 28 εβδομάδες και έξι ημέρες. Αυτή είναι μια λοίμωξη των εμβρυϊκών μεμβρανών, η οποία ευτυχώς δεν έφτασε να προσβάλλει ποτέ στο μωρό της. Η Στέισυ γέννησε στη συγκυρία αυτή το πρόωρο κοριτσάκι της , το οποίο ονόμασε Πέτρα προς τιμήν του αποστόλου Πέτρου. Το περιστατικό του Πέτρου που βγήκε από το πλοιάριο για να περπατήσει προς τον Ιησού πάνω στα νερά μιας τρικυμισμένης θάλασσας, θύμιζε στη Στέισυ την ταραχώδη εγκυμοσύνη της.

«Κατά τη διάρκεια όλης αυτής της περιόδου, παρόλο που η μικρή αναπτυσσόταν μέσα στη μήτρα, οι γιατροί δεν ήξεραν αν οι πνεύμονές της θα μπορούσαν να λειτουργήσουν σωστά, επειδή δεν μπορούσε να γίνει έλεγχος γι' αυτό πριν γεννηθεί. Δεν είχαν καμιά ιδέα όλο αυτό το χρόνο αν τελικά θα μπορούσε να ζήσει», δήλωσε η Staycie. «Η μικρή γεννήθηκε, μπήκε στην εντατική για νεογνά, αλλά μέσα σε τέσσερις ημέρες βγήκε εντελώς από τον αναπνευστήρα και ανέπνεε μίγμα αέρα δωματίου. Αυτό ήταν πολύ σημαντικό, ενώ ανησυχούσαμε τόσο πολύ πως δεν θα μπορούσε να πάρει ούτε μια ανάσα, αυτή μέσα σε τέσσερις ημέρες ανέπνεε με τις δικές της δυνάμεις αέρα δωματίου.

»Η Πέτρα παρέμεινε στη μονάδα εντατικής θεραπείας νεογνών για 71 ημέρες. Βγήκε από εκεί εντελώς υγιής, ξεπερνώντας όλα τα κακά προγνωστικά που υπήρχαν εναντίον της, καθώς ήταν ένα πρόωρο μωρό. Σήμερα είναι ένα χαρούμενο και υγιές μικρό παιδί που του αρέσει η ανάγνωση και το πιάνο. Θα γίνει δύο ετών τον Απρίλιο».

«Χαίρομαι να αφηγούμαι την ιστορία της», δήλωσε η Στέισυ. Η PPROM είναι υπεύθυνη για το 30% έως 40% των πρόωρων γεννήσεων και επηρεάζει 150.000 γυναίκες στις Η.Π.Α. κάθε χρόνο, έτσι είναι κάτι που αγγίζει πολλούς ανθρώπους».

Από τη στιγμή που είχε αυτή την εμπειρία, η Στέισυ Κίρκενταλ έχει αρχίσει να ενδιαφέρεται για τα βιοηθικά διλήμματα που αναφύονται στις περιπτώσεις χοριοαμνιονίτιδας. Επιθυμεί να μάθει περισσότερα για το τι μπορούν να κάνουν οι γυναίκες που αναπτύσσουν αυτή τη μόλυνση.

Στα περιστατικά με χοριοαμνιονίτιδα, σε πολύ λίγες περιπτώσεις οι γυναίκες επιλέγουν τα αντιβιοτικά ως μόνη θεραπεία για τη λοίμωξη, διότι από μόνα τους αυτά δεν είναι πολύ αποτελεσματικά. Η λοίμωξη επεκτείνεται, προσβάλλεται και το παιδί, το οποίο μπορεί να πεθάνει ενδομητρίως ή να γεννηθεί με συγγενή λοίμωξη. Η τρέχουσα ιατρική πρακτική είναι να αδειάσει η μήτρα από το παιδί. Ο πρόωρος τοκετός είναι η μόνη λύση σε αυτή τη περίπτωση.

Αντί να σκοτωθεί το παιδί μέσω έκτρωσης, οι γιατροί προκαλούν πρόωρο τοκετό ή γίνεται καισαρική τομή και προσπαθούν να σώσουν τόσο τη μητέρα όσο και το παιδί. Αν η ηλικία κύησης κατά τη λοίμωξη είναι πριν το όριο βιωσιμότητας, όλοι γνωρίζουν ότι λόγω ανωριμότητας το μωρό είναι πιθανόν να μην επιβιώσει. Η διαφορά από την άμβλωση είναι ότι δεν σκότωσαν με τις δικές τους ενέργειες το μωρό και ότι ο θάνατος του μωρού δεν είναι καθόλου επιθυμητός. Εάν η μόλυνση αφεθεί ως έχει μόνο με τα ενδοφλέβια αντιβιοτικά, το μωρό και η μητέρα είναι

πιθανόν να πεθάνουν και οι δύο.

Σε μια προσπάθεια να σωθούν και οι δύο ζωές ή τουλάχιστον η μια από τις ζωές, το μωρό γεννιέται – δεν σκοτώνεται ενεργά. Και αν αυτό το πρόωρο μωρό είναι σε ηλικία βιωσιμότητας – τα μωρά είναι γνωστό ότι επιβιώνουν σε ικανοποιητικό ποσοστό στις 21 και μισή εβδομάδα κύησης – οι γιατροί θα κάνουν ό, τι μπορούν για να σώσουν τόσο τη μητέρα όσο και το πρόωρο μωρό, όχι μόνο τη μητέρα. Η έκτρωση δεν είναι απαραίτητη για να σωθεί η ζωή της μητέρας.

Ως αποτέλεσμα όλων όσων έχει περάσει, η Στέισυ Κίρκενταλ **θέλει να βοηθήσει τις γυναίκες που μόλις τώρα αρχίζουν** ένα παρόμοιο ταξίδι. Παραμένει ενεργό μέλος των online ομάδων υποστήριξης για να μοιράζεται την ιστορία της και να αποτελεί πηγή ελπίδας για τους άλλους. Προσφέρει στις μητέρες συμβουλές για το πώς να διαχειριστούν τη ζωή και να μείνουν υγιείς μέσα από όλες τις προκλήσεις και τα απρόοπτα μιας δύσκολης εγκυμοσύνης, ενώ παρέχει σε κάθε μία ξεχωριστά υποστήριξη.

Τους υπενθυμίζει συχνά το σύνθημα της ομάδας: **«Όπου υπάρχει καρδιακός παλμός, υπάρχει και ελπίδα»**.

Σημείωση: Ο όρος χοριοαμνιονίτιδα αναφέρεται σε λοίμωξη που προκαλείται όταν μικρόβια προχωρήσουν από τον κόλπο μέσα στη μήτρα και μολύνουν το αμνιακό υγρό, τους υμένες, τον πλακούντα, τον ομφάλιο λώρο και τη μήτρα. https://www.infokids.com.cy/ti-einai-i-xorioamnionitida-pou-proka/

Πηγή: liveaction.org / ΚΙΝΗΜΑ “ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ” afistemenaziso.gr